

תשעה עשורים - עד מאה ועשרים.....

תשעים שנה, מגוון עשיר
וכל עשור שורה משיר:
שמחה, בנייה, חיוך ועצב,
לא תמיד במינון, עיתים חורג מן הקצב,
יש שהיא אביב ויש שהיא שלכת,
אבל תמיד תמיד ממשיכה ללכת...

עשור ראשון - מתחיל בהונגריה בכפר קטן
בתוך גפנים מטעים וריחות של בוסתן
אחת משישה ילדים שמחים
שלוש בנות ושלושה בנים
שנולדו להוריהם דוד וקתלין
שלוש ושלושה - אין מה להלין.
והילדות בנמש הטש, שמחה ומאוושרת
יש בה הכל מכל, ממש כמו בסרט,
כי שישה ילדים, בחצר ביחד,
זה שמחה וברכה, אך לא שלוה ונחת.
וכך גדלים הילדים בינתיים
ואל מחוץ לגדר כלות העיניים.
עתה הם שלוש נערות ושלושה נערים,
מרימים את האף כמו שאר מתבגרים,
ויש "חיזורים" - מחזורים ומחזרות
כי זהו הגיל וזהו האות...

עשור שני עם שמחת נעורים עוברים לוואשואר
משאירים מאחור ילדות, של כפר
לומדים מקצוע יוצאים לחיים,
מבלים ועובדים ומשפרים תנאים
והכל טוב ויפה מסיבב
והלב מלא נעורים ואביב
אבל בחוץ נשמעים קולות אחרים
חיילים במדים וכלים שוירים
עשור שלישי, משנה את הקצב
גטאות פרידות והרבה עצב
במאי 1944 בגטו ואושואר

מכניסים את כולם, אף אחד לא נשאר.

שישה שבועות של דלות ומחנק
אמא סובלת ואבא נאנק
ועוברים לסומבאטה לגטו אחר
ומקווים שעוד רגע הכל ייגמר
אבל מסע האימים ממשיך לבירקנאו וראבנסבריק
המשפחה מתפרקת ובלב חלל וריק
ואלה מתמלאים בגעגוע וחרדה,
חיים מרגע לרגע במחנות העבודה.
אירמה, מרגיט ומגדה - שלוש אחיות
שמנסות לשרוד את גוב האריות
שלוש אחיות - חומה בצורה
שומרות על הצלם וגם על הצורה
שנה של תלאות וייסורים קשים,
פרידה מההורים וגם מהאחים
אבל מן הקצה מבליח האור
אפשר להרים את הראש מן הבור
ורחל כמו רחל מרימה ראש ונאחזת בחיים
מסתכלת קדימה מייחלת לימים יפים
וקול פעמונים עם אביר נעורים,
מקבלים פניה במחנות העקורים
ועולים לארץ היישר לקבוץ
קצת צפוף וקצת לחוץ,
אבל רחל, כמו רחל, מסמנת מטרות,
משנסת מותניים ומוכנה לתמורות.
ובין לבין, גם יולדת ילדים
בת ובן צברים ראשונים
עשור רביעי רגשות מעורבים
שקט וביטחון עם חיים משותפים
הקומונה חונקת והחברים מתערבים
אז אורזים חפצים ואת המשק עוזבים
לרמלה ליד השעון, וקרוב לאחות
עד יצלצל השעון, עד יגיע האות

אבל אין עבודה והחיים קשים
וצריך להאכיל עוד שני ילדים
אז אורזים מחדש מזוודה או שתיים
נפרדים מן העיר משנסים מתניים
וחוזרים לחיים של שיתוף בקבוץ
ושוב מתחיל מחדש המרוץ.
אבל רחל כמו רחל מסמנת מטרות
משנסת מתניים ומוכנה לתמורות.
ובסוף העשור מפתיעה רחל
ובניגוד לכל תחזית יולדת עוד בן.
בן זקונים חייכן עליו ויפה עיניים,
בעז או ירון מה מבין השניים...?
והבית מתמלא שמחה ואושר
רחל הוכיחה שהיא עדיין בכושר
וכך עם אושר וכושר שמחה ותקווה
צועדת רחל לעשור הבא
עשור חמישי משפחה וילדים,
מבשלים, מכבסים ותופרים בגדים
כל יום הולדת הוא סיבה למסיבה,
מזמינים דודים ומי שבא בא.
עשור שישי מלא בשמחות
טייס ראשון ושתי חתונות
וגם עפר נכד ראשון
שממלא את הלב בשמחה וששון
ואחריו שי, איל ומתן, לפי הסדר
שמכניסים שמחה וחיים לחדר
ורחל מאושרת, מלאת גאווה
היא שרדה את היטלר והרי התוצאה
ושוב סיבה למסיבה,
עוד לפני הכניסה לעשור הבא
ירון בן הזקונים נושא אישה
ושוב רחל, עם תפילה חדשה.
ומצעד הנכדים ממשיך גם לעשור הבא
מיה, נטע תמר, נוספו לבנים והשמחה רבה.
ואחר כך יואב, יעל וגיא

וכלם ביחד, לסבתא רחל מתנה ושי
אבל, דווקא, אז, כשהכל מסביב מבטיח,
קורסים החיים, כמו בניין של טיח...
יהודית, בכורה אהובה ומלאת שמחה
הולכת לעולמה ללא כל התראה.
ועתה נוספו לתמהיל החיים,
הזיכרון והדמעה עד סוף הימים....
ושנתיים אחר כך פרידה מדוד - שותף, חבר ואביר
נעורים
ויותר מכל היה הוא צנוע, שלו ובעיקר נעים
רחל, **יש שהיא אביב ויש שהיא שלכת,**
אבל תמיד תמיד ממשיכה ללכת...
בסוף **העשור השביעי**, זוכה רחל לליעד - נין ראשון
עוד הוכחה ועוד ניצחון
ובעשור השמיני טיול שורשים,
לארץ המולדת לבית ההורים.
רחל בת שמונים מלאת מרץ וכח
מדלגת ממקום למקום מרגישה בנוח.
מביאה אותנו למחוזות ילדותה
מוליכה אותנו בסימטאות מולדתה.
ובינתיים נוספו למניין הנינים
סתיו ורז ועוד הפתעות בזירת הבנים.
ירון ואסתי מתחתנים ובונים בית בישראל
מביאים לעולם את שירה, יהודה ונתנאל
מן הסוף להתחלה, כדי לשמור על החרוז
ומן הקצב לא לזוז.
ולעפר ומיכל בת שלישית אדווה
שופעת חיות חום ואהבה
ומיה ויניב מקדמים מקומם בתור,
לא רוצים להישאר ככה סתם מאחור.
הוא קונה טבעת ושם על ידה
והיא משיבה מידה כנגד מידה
ויולדת לו את נדב כמעט בן שלוש
מחייך מדבר ומפעיל את הראש

ונעם של דברת ואיל, קטנה ומתוקה
חכמה מלאת הומור ומצחיקה.
כולם ביחד וכל אחד לחוד
הם הוכחה ניצחת לניצחון ה"אוד"
"אוד מוצל מאש"!!
עם כל מה שמסביב יש
רחל, הם מתנתך ופרי עמלך ובעיקר עדות לנצחונך

...אז כמו שכבר אמרתי,
תשעה עשורים מגוון עשיר
וכל עשור שורה משיר
שמחה, בנייה, חיוך ועצב,
לא תמיד במינון, עיתים חורג מן הקצב,
יש שהיא אביב ויש שהיא שלכת,
אבל תמיד תמיד ממשיך ללכת...

מזל טוב ושנים טובות ובריאות
אוהבים אותך ומתפללים לשלומך ולבריאותך
כולנו